

VRTEC.

ČASOPIS S PODOBAMI ZA SLOVENSKO MLADINO.

Štev. 3.

V Ljubljani 1. marca 1883.

Leto XIII.

Lažnívi prijatelji.

Doklèr te ljubi sreča mla,
Po tvôjem slódu vsák hití,
A kádar bode te raníla,
Od tebe naglo vse zbeží:
Nesréči kdo vesélo slúži?
Nesíljen kdo li z njo se drúži?

Prijátelj sprémlja te nepraví,
Doklèr se víje gládek pót,
A v bréznih te bojèč ostavi,
Stezé si íšče sam drugód:
Izkúšenci povsód mi bodo
Verjéli brídko to usódo.

Nocój se báha nekatéri:
Iz prsíj môje sree ná!
Užé se jutri iznevéri,
V nevíhtí stréhe ti ne dá,
Ker ti nezgóda srebrníke
Pobrála, vzela je zlatníke.

Prijátelji so tvoji krívi,
Kí bógat si jih vódlil v svét,
Da tí v prepád si pogubljívi
Izginil v evétji svójih lét:
Potém so tisti krohotáli,
Kí vánj samí so te peháli!

V. Š.

— x —

Krepóst ne pozna maščevanja.

Stara Jarnejka, Bog jej daj mir in pokoj, znala je mnogo lepega pripovedovati. Dobro otroke je posebno rada imela, a hudobne je že po nosu poznala in jih podila od sebe. Minulo je že kacih dvajset let, kar jo krije črna zemlja, a jaz kakor bi jo videl še danes. Stara, grbava, vedno s palico v jednej, a z duhanico (tobakiro) v drugej roci. hodila je najrajše na pokopališče. Tu je na gomili kacega soseda iz-